

Όταν κάποια στιγμή ο Δίας κατακεραύνωσε τον Ασκληπιό, γιο του Απόλλωνα, ο νεαρός θεός εκδικήθηκε σκοτώνοντας τους Κύκλωπες που ήταν οι κατασκευαστές των κεραυνών. Οργισμένος ο αρχηγός των θεών του επέβαλε να δουλέψει για ένα διάστημα στην υπηρεσία του Άδμητου, βασιλιά των Φερών, που τον καλοδέχτηκε και του ανάθεσε να προσέχει τα άλογά του. Στους Δελφούς βέβαια έλεγαν ότι η τιμωρία του Απόλλωνα οφειλόταν στο ότι είχε σκοτώσει τον Πύθωνα. Όμως, για όποιον λόγο κι αν επιβλήθηκε, ο θεός μόνο τιμωρημένος δεν αισθανόταν. Και ο Άδμητος ήταν ερωτευμένος με την Άλκηστη, την κόρη του Πελίας, αλλά δεν μπορούσε να την παντρευτεί, επειδή ο πατέρας της είχε διαμηνύσει πως θα την έδινε σε όποιον του έφερνε ένα λιοντάρι κι ένα αγριογούρουνο ζεμένα σε άρμα. Ο Απόλλωνας του πρόσφερε εξημερωμένα τα δυο θηρία, ο Άδμητος τα έξεψε στο άρμα του και πήγε μ' αυτό να ζητήσει το χέρι της καλής του.

Ο γάμος έγινε με μεγάλη λαμπρότητα αλλά, όταν ο Άδμητος και η Άλκηστη αποσύρθηκαν, βρήκαν τον νυφικό θάλαμο γεμάτο φίδια. Τα είχε εξαπολύσει η Άρτεμη, οργισμένη που ξέχασαν να την καλέσουν. Ο Απόλλωνας έπεισε την αδελφή του να δώσει τόπο στην οργή και μέθυσε τις Μοίρες, τις οποίες έπεισε να αλλάξουν το πεπρωμένο του Άδμητου. Αν κάποιος προσφερόταν να πεθάνει στη θέση του, ο Άδμητος θα παρέμενε ζωντανός όταν ερχόταν η ώρα του.

Όμως, ο Απόλλωνας βαριόταν να μην κάνει τίποτα και, τις ώρες της μοναξιάς του, το 'ριχνε στη μουσική παίζοντας τον αυλό του. Μια μέρα, τον άκουσε ο Πάνας κι έσπευσε δίπλα του παίζοντας τον δικό του αυλό.

Άρχισαν να τσακώνονται, ποιος από τους δυο παίζει πιο καλά. Κάλεσαν τον Μίδα να τους κρίνει. Αυτός έβγαλε τον Πάνα νικητή κι ο Απόλλωνας οργίστηκε και τον τιμώρησε παραδειγματικά: Από τότε, ο Μίδας είχε αφτιά γαϊδάρου! Η ποινή, όμως, αυτή ήταν μάλλον ελαφριά, αν κρίνουμε από το γεγονός ότι έγδαρε τον Μαρσύα ζωντανό, όταν αυτός καυχήθηκε πως ξέρει να παίζει τον αυλό καλύτερα από τον θεό. Από το αίμα του δημιουργήθηκε το ομώνυμο ποτάμι της Φρυγίας.

Στην υπηρεσία του Λαομέδοντα

Συνωμότησαν κάποτε ενάντια στον Δία η Ήρα, η Αθηνά, ο Απόλλωνας και ο Ποσειδώνας. Δεν τους βγήκε. Ο βασιλιάς των θεών τιμώρησε τον αδελφό του και τον γιο του να δουλέψουν ένα χρόνο στην υπηρεσία του Λαομέδοντα, στην Τροία.

Οι δυο θεοί μεταμορφώθηκαν σε ανθρώπους, πήγαν στην Τροία κι εμφανίστηκαν μπροστά στον βασιλιά, δηλώνοντάς του ότι μπαίνουν για ένα χρόνο στη δουλειά του. Ο Λαομέδοντας ανέθεσε στον Ποσειδώνα να χτίσει ένα τείχος γύρω από την Τροία και στον Απόλλωνα να βόσκει το κοπάδι με τα αθάνατα άλογα, αυτό που ο Δίας είχε ανταλλάξει με τον Γανυμήδη, όπως ήδη αναφέρθηκε στα περί τον Δία. Και τους είπε ότι θα πάρουν αμοιβή, αν κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

Στον χρόνο επάνω, το τείχος είχε κτιστεί και το κοπάδι βρισκόταν στην καλύτερη δυνατή κατάσταση, καθώς είχε θεϊκή φροντίδα. Οι δυο θεοί παρουσιάστηκαν στον Λαομέδοντα και του ζήτησαν τις αμοιβές που είχε υποσχεθεί. Ο βασιλιάς «δεν θυμόταν» να είχε δώσει τέτοια υπόσχεση. Οι θεοί επέμεναν και ο Λαομέδοντας απειλήσε ότι θα τους κόψει τ' αφτιά, θα τους αλυσοδέσει και θα τους πουλήσει δούλους.

Θύμωσαν οι θεοί κι εξαπέστειλαν τη συμφορά στη χώρα. Ο Απόλλωνας έκανε να χτυπά τους κατοίκους θανατικό κι ο Ποσειδώνας έστειλε ένα τεράστιο θαλάσσιο τέρας να βγαίνει στη στεριά και να αφανίζει ανθρώπους και ζώα. Παλάβωσε ο Λαομέδοντας κι έστειλε πρέσβεις στο μαντείο, να ρωτήσουν τι πρέπει να κάνει. Το μαντείο αποκάλυψε την αιτία του κακού και υπέδειξε να βάλουν κλήρο ανάμεσα στις κόρες των κατοίκων κι, όποια κληρωθεί, να αλυσοδεθεί στα βράχια της παραλίας, προσφορά στο θαλάσσιο τέρας. Μπήκαν τα ονόματα όλων των κοριτσιών σε ένα δοχείο και ο βασιλιάς κλήθηκε να διαλέξει κλήρο. Φυσικά, το όνομα που βγήκε από την κληροδόχη ήταν της κόρης του, της Ησιόνης. Θα την έσωζε ο Ηρακλής.

(τελευταία επεξεργασία, 16 Δεκεμβρίου 2020)